

stitutioner for personer med vidtgående psykiske handicap.

Om afgrænsningen af den persongruppe, der på grund af psykisk afvigelse frifindes for straf og i stedet efter omstændighederne dømmes i medfør af straffelovens § 68, henvises til straffelovens § 16, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 8 og 9

De foreslåede ændringer af straffelovens § 70, indebærer en mindre udvidelse af adgangen til at idømme forvaring for så vidt angår grove seksualforbrydelser. Baggrunden for forslaget er beskrevet i de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2.

Efter forslaget tilføjes der til § 70 et nyt stk. 2, som indeholder de lempeligere betingelser for idømmelse af forvaring for disse lovovertrædelser.

Den nugældende § 70, der bliver § 70, stk. 1, vil fremover alene omfatte de øvrige lovovertrædelser, der kan medføre forvaring, dvs. drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler eller brandstiftelse. I forhold til denne bestemmelse lempes betingelserne for så vidt angår grove seksualforbrydelser, idet ordet »navnlig« udgår af farlighedskravet (§ 70, stk. 2, nr. 2), ligesom ordet »nærliggende« i samme bestemmelse ændres til: »væsentlig«. Det indebærer, at en »væsentlig fare« ikke altid vil være »nærliggende«, mens en »nærliggende fare« altid forudsættes at være »væsentlig«.

I dag er det ofte først ved tiltaltes tredje dom for seksualforbrydelser, at anvendelse af forvaring kommer på tale. Fremover bør forvaring kunne komme på tale også ved anden dom, hvor grovheden af den seneste seksualforbrydelse eller antallet af forhold under denne straffesag sammenholdt med oplysninger om tiltaltes aktuelle farlighed taler for en tidsubestemt foranstaltning, hvor der bliver mulighed for ved behandling at modvirke risikoen for gentagelse.

Det skal heller ikke være udelukket at idømme forvaring allerede første gang en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes person er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres.

Efter den gældende bestemmelse idømmes årligt kun 2-3 personer forvaring. Ændringen af § 70 vil formentlig højst indebære, at yderligere 2-3 personer i gennemsnit årligt dømmes til forvaring. Justitsministeriet vil anmode Rigsadvokaten om at sikre, at der alene bliver nedlagt påstand om forvaring i overensstemmelse hermed.

Til nr. 10

Ifølge straffelovens § 218, stk. 1, straffes den, der ved udnyttelse af en persons sindssygdom eller åndssvaghed skaffer sig samleje uden for ægteskab med den pågældende.

Det foreslås, at udtrykket »åndssvag« i § 218, stk. 1, der afgrænses på samme måde som i straffelovens § 16, ligesom i denne bestemmelse erstattes med begrebet »mentalt retarderet«. Der sker herved ingen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.

Til nr. 11

Straffelovens § 219 omfatter forhold, hvor en person, der er ansat eller tilsynsførende ved fængsel, forsorgshjem, børne- eller ungdomshjem, hospital for sindslidende, åndssvageinstitution eller lignende institution, har samleje med nogen, der er optaget i institutionen.

Det foreslås, at udtrykket »åndssvageinstitution« erstattes af udtrykket »institution for personer med vidtgående psykiske handicap« på samme måde som i straffelovens § 68, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7, ovenfor og de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.

Til nr. 12

§ 236, stk. 1, i straffeloven giver retten mulighed for at pålægge en person, der dømmes for en seksualforbrydelse, pålæg om ikke at indfinde sig bl.a. ved åndssvageanstalter.

Udtrykket »åndssvageanstalter« foreslås ændret til »institutioner for personer med vidtgående psykiske handicap«. Der henvises herom til de tilsvarende forslag i lovforslagets § 1, nr. 7 og 11.

Til nr. 13 og 14

Efter straffelovens § 254 straffes den, der forsætligt eller uagtsomt overlader barn under 15 år, sindssyg, åndssvag eller beruset person farligt våben eller sprængstof.

Straffelovens § 261, stk. 2, indebærer straf for den, der uberettiget holder nogen i forvaring som sindssyg eller åndssvag.

Det foreslås, at sprogbrugen i bestemmelserne ændres fra »åndssvag« til »mentalt retarderet«, jf. de tilsvarende forslag i lovforslagets § 1, nr. 2 og 10.